

na hebi, kotrež sawjernje prawa Ploga je, so, dyž njeshto nowe klyschimny, my smolom temušamemu pschipanjemy, a wot Słowa wotpanjemy, a tajkim Sawednikam loschzy wjerimny.

To Napominanje klyschada wožebnje jow. Jako by chyzł Krystus rez: Eži falschni Prophetojo nebudia wohnkach wostacz, ale wjeszje kwam pschindz, a krenu hjeschje na jene rjane blyschje ze Waschje, so budzeczje ros dajiwšchi Dubu stejo ladacz a mjenicz: So wasche žiwe Dny žane ljesche Prijedowanje klyscheli nešze; a budzeczje wotpannyč, kajž ton njesrawy czerwy Ssad, do kotrehož Wjestsik saduje.

Ežija budže potom ta Bina? Moja niz, pschetož ja was napominam, so blyschje so teho ladali. Ale wascha hegen, kiž wy to Słowo klyschicze, a macze, ale pschi nim newostanecze. Pschetož dy by jedyn Kscheszijan niczo wjazny nemjel, dyžli jeno ton Batechismus, a te džesacz Bože Kasnje, tu Wjeru, ton Wozze nasch, a te Słowa teho Knesa wot Chezenizy a Sakramenta teho Woltarja, a jeno swjeru na to kedžbowat, ton moł so pjeńne stem wobaracz, a Kezarstwu so wobrocž.

Alle dokelž to Słowo stajkej Nerodu klyschimny, a prosne Wutrobe sthowamny, kiž so teho Słowa nedžerža, da steho pschindze, so so ton Ežert ktajkim prosnym Wutrobam namaka, a je do grobneho a sjauneho Bluda sawedže. Psched tem da chze ton Knes, so bychmy so ladali, so nebychmy tajke

prosne Wutrobe sthowali, ale hebi na to myšleli, kak bychmy Bože Słowo derje a twerdže wobthowali, pschetož won nas niz bes Jandjele, ale bes Welki, šzele, džejž je Ladanja treba.

Schtuž da chze tu we tej Wjezy wjesny bydž, a niz njedje bfudžicz, ton so džerž, (praji Krystus) mejeho Słowa, to je ta prawa Sswjeza, kotruž wam sakwjeczil kym, a ta Brojn, stotrež so pscheczivo teho Ežerta Schipam wobaracz možecze, hacž runje we wowczej Draszi kwam pschindze.

Tu pak je wulki Strach, so ton Ežert, dyž knam pschindze, we kwošich falschnych Duchach, niz kajž Ežert pschindze, ale won so wupyschi, jako by won Boh kam byl. Kajž tešch knaschemu lubemu Knesej Krystukej kam pschischol je, dyž prajesche: Modl so kenni, da chzu teži ja wschitke Kralestwa teho Sswjeta dacz, pola Matth. 4. To nebjechu Słowa sa Ežerta, ale klyschachu sa tu wulku Majestatu Božu, sa Boha kameho. Pschetož won je tonkamny, kotremuž so kamolutszy modlicž dyrbisch, a kiž jeno kam wschitke Kralestwa wswojej Mozy ma, a dawa je po swojim Spodobanju, komuž chze. Tehodla poschtrafuje jeha Krystus, a praji: Sbjen so precž, Satanje! Jako by chyzł rez: Ty by so rad sa Boha wudał, schtu by teži wjerit, ale ja teže snaju, ty by ton Ežert.

Tehodla nedyrbimny na tu wowczu Drastu ladacz, pschetož hewak bychmy sšebani byli, a dyrbeli teho Ežerta sa Boha

Boha